

רע"פ 4224/14 - מרצל ברונשטיין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4224/14

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: מרצל ברונשטיין

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, מיום 1.5.2014, בעפ"ת 25014-04-14, שניתן על-ידי כב' השופט ר' בן-יוסף

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ר' בן-יוסף), בעפ"ת 25014-04-14, מיום 1.5.2014, בגדרו נדחה ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין של בית משפט השלום בתל אביב-יפו, בשבתו כבית משפט לתעבורה (כב' השופטת ש' קריספין-אברהם) (להלן: בית המשפט לתעבורה), בתת"ע 10870-01-13, מיום 5.3.2014.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 8.9.2012, נהג המבקש ברכבו בשדרות רוקח בתל אביב. שוטרת שהיתה במקום, מסרה לו הודעת קנס בגין אי ציות לרמזור אדום, לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. המבקש כפר במיוחס לו וביקש להישפט, ועל כן התנהל דיון הוכחות בבית המשפט לתעבורה. השוטרת העידה כי המבקש לא ציית לרמזור אדום.

עמוד 1

המבקש העיד להגנתו, כי שעה שנכנס לצומת, האור ברמזור היה ירוק. לדברי המבקש, מערכת הרמזורים באזור מתואמת כך שיוצר "גל ירוק" עבור רכבים המגיעים מן הכיוון בו נסע, ומכאן שלא ייתכן שהאור ברמזור היה אדום באותה העת. לחיזוק טענה זו, זימן המבקש לעדות את שמעון קיסילביץ, מהנדס בעיריית תל אביב (להלן: המהנדס). ואולם, עדותו של המהנדס לא חיזקה את גרסת ההגנה, שכן לדברי המהנדס, "גם אם הוא [המבקש] עבר בירוק את הצומת של רוקה-גני התערוכה, לא אומר בהכרח שהוא עבר בירוק את הצומת של רוקה-שטרית". היינו, תזמון פעילותם של הרמזורים איננו מבטיח, כי נהג שעבר ברמזור הראשון באור ירוק, לא ייתקל ברמזור אדום בהגיעו לרמזור השני, שהוא הרלוונטי לענייננו.

3. בית המשפט לתעבורה התרשם כי עדותה של השוטרת היתה "עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית", בעוד שהמבקש הותיר רושם של אדם אשר "נתפס לדבר טעות ואינו מוכן להודות בה". עוד צויין, כי לא עלה בידי המבקש לבסס את טענת ההגנה, לפיה קיים תיאום בין הרמזורים באופן האמור. לאחר זאת, הרשיע בית המשפט לתעבורה את המבקש במיוחס לו, וגזר עליו לשלם קנס בסך 1,400 ש"ח.

4. המבקש ערער על הכרעת הדין לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו. בית המשפט המחוזי ציין כי הוא הפך שוב ושוב בחומר הראייתי, אך לא ראה מקום להתערב בפסק דינו של בית המשפט לתעבורה, ולפיכך נדחה הערעור.

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשה לרשות ערעור, חזר המבקש והלין על הרשעתו, אשר מבוססת על עדות יחידה בלבד. מרבית טענותיו של המבקש, אשר איננו מיוצג, הופנו נגד ההליך בבית המשפט לתעבורה. בין היתר נטען, כי בית המשפט לא התיר למבקש להציג בפניו סרטוני וידאו ל"שחזור האירוע", והתעלם מתרשים שנערך על-ידי המבקש. עוד נטען, כי השוטרת לא דייקה בעדותה, וכי בית המשפט לא איפשר למבקש לחקור את המהנדס כרצונו.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, סבורני כי דינה להידחות. אמות המידה לקבלת רשות ערעור "בגלגול שלישי", נקבעו זה מכבר בפסיקה, והבקשה שלפניי איננה עומדת בהן. טענותיו של המבקש אינן חורגות כהוא זה מעניינו הפרטי, ולא מצאתי כי נגרם לו עיוות דין או שמתקיימים כלפיו שיקולי צדק המצדיקים ליתן רשות ערעור (רע"פ 4185/14 גולן נ' מדינת ישראל (22.6.2014); רע"פ 4081/14 אבדר נ' מדינת ישראל (19.6.2014); רע"פ 4070/14 פלונית נ' מדינת ישראל (17.6.2014)).

7. גם לגופו של עניין, אין בידי לקבל את טענותיו של המבקש. כפי שציין בית המשפט המחוזי, והדברים זוכים למשנה תוקף בשלב זה, ערכאת הערעור איננה נוטה להתערב בממצאי מהימנות ועובדה, שנקבעו על-ידי הערכאה הדיונית. זאת, בפרט נוכח היתרון הניכר לערכאה הדיונית, אשר זוכה להתרשם באופן ישיר מן העדים הנשמעים בפניה (רע"פ 8884/13 מונטיאן נ' מדינת ישראל (11.6.2014); רע"פ 913/14 מוצאפי נ' מדינת ישראל (6.4.2014); רע"פ 1223/14 גוהרי נ' מדינת ישראל (26.3.2014)). במקרה דנן, העדיף בית המשפט לתעבורה את עדותה של השוטרת

על פני עדותו של המבקש, וקבע כי ביצוע העבירה הוכח מעל לספק סביר. בית המשפט המחוזי לא מצא עילה להתערבות בפסק דינו של בית המשפט לתעבורה, וגם אני אינני רואה בבקשה דבר אשר בכוחו לעורר ספק בקביעות העובדתיות הרלוונטיות להרשעה.

8. לאור האמור, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

ניתנה היום, כ"ו בסיון התשע"ד (24.6.2014).

שׁוֹפֵט
